

λωνά υἱὸν τῆ βασιλέως τῆς Σικελίας· ἡ Λαοδάμεια καταφεύγοντας εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἀρτέμιδος, φονεύται, συντρέχοντας ἐκεῖ ὁ λαός. Οἱ ἀθάνατοι θεοὶ ἐκδικῶνται αὐτὸ τὸ ἀνοσιβέρνημα μὲ ἀκατάπαυσαις συμφοραῖς τῆ γένεσ καὶ σχεδὸν μὲ ἀφανισμὸν τῆ λαῷ. Ἀφορία τῆς γῆς, δοκιμὴ πείνας, ἐπηρεασμοὶ ἀπὸ ζάσεις ἐσωτερικαῖς· τέλος, ἐξωτερικοὶ πόλεμοι. Τῆτα εἶναι ποιναῖς τῶν ἀνοσιβερνημάτων τες· ὁ Μύλων καὶ αὐτὸς ὁ φονολησῆς τῆς Λαοδαμείας, ἔπεσε εἰς μανίαν, καὶ τώρα μὲ πέτραις, τώρα μὲ μαχαίρι, τέλος, μὲ τὰ ὀδόντια, κατασπαράττει τὰ σπλάγχνα τε, καὶ τήνδωδεκάτην ἡμέραν ἀποθαίνει. Εἰς τὸ ἀναμεταξὺ ὅπῃ γίνονται αὐτὰ εἰς τὴν Ἥπειρον, ὁ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ἀποθαίνει, ἀφίνωντας τὸν Φίλιππον τὸν υἱὸν τε παντῆ ἀνήλικον. Εἰς τῆτον ἔδοσαν ἐπίτροπον τὸν Ἀντίγονον, ὁ ὁποῖος, πέρνοντας γυναῖκα τὴν μητέρα τῆ ὀρφανῆ, πάσχισε νὰ γένη βασιλεὺς. Τετρα μετὰ τινὰ χρόνον, ἀφ' ἧ ἔμεινε κλεισμένος εἰς τὰ ἀρχεῖα, ζασιάζοντας καὶ φοβερίζοντας οἱ μακεδόνες, βγαίνει εἰς τὸν λαὸν χωρὶς δορυφόρος, καὶ ῥίπτοντας τὸ διάδημα καὶ τὴν πορφύραν εἰς τὸν λαὸν, τὸν λέγει, ἄς τὰ δόση αὐτὰ εἰς ἄλλον, ἢ ὅποιον νὰ ἡξεύρη νὰ τῆς ἐξεσιάζῃ, ἢ εἰς ὅποιον νὰ ἡξεύρῃ αὐτῶν νὰ πείθονται· αὐτὸς, ἔλεγε, ἕως τώρα δὲν αἰσθάνονταν αὐτὴν τὴν ἐπίφθονην βασιλείαν μὲ ἡδυπάθειαις, ἀλλὰ μὲ κόπῃς καὶ κινδύνῃς. Τῆς ἐνθυμίζει ἔπειτα ταῖς εὐεργεσίαις τε, ὅτι δηλαδὴ αὐτὸς παίδευσε τὴν λειποταξίαν τῶν συμμάχων· ὅτι περιμάζοξε τῆς δαρδανῆς καὶ τῆς θεσσαλῆς, ὅπῃ ἀρχι-

